

ת"פ 23003/08/11 - מדינת ישראל נגד יוסף חי נסים

בית דין אזורי לעבודה בירושלים
ת"פ 23003-08-11 מדינת ישראל נ' נסים

בפני	השופטת דיתה פרוז'נין- נשיאה מדינת ישראל
המאשימה	ע"י ב"כ עו"ד אסף תומר נגד יוסף חי נסים
הנאשם	ע"י ב"כ עו"ד זאב סמואל

גזר דין

1. נגד הנאשם הוגש כתב אישום ביום 14.8.11. על פי העובדות המפורטות בכתב האישום, העסיק הנאשם בעסקו עובד מחודש 2/2009 ועד 5/2010 ולא שילם לו פדיון חופשה עבור ששה ימים, כמו כן לא ניהל הנאשם פנקס חופשה ופנקס שעות עבודה, לא מסר לעובד תלוש שכר של חודש 5/2010, ולא נתן אישור לעובד על תקופת עבודתו.

2. הצדדים הגיעו להסדר טיעון חלקי לפיו שתי העבירות הראשונות (אי תשלום פדיון חופשה ואי ניהול פנקס חופשה) יומרו בקנס בסך 7,200 ₪. לגבי שלושת העבירות הנוספות נעשה ניסיון להגיע להבנה בדבר המרתן בהתראה או בקנס (פרוטוקול מיום 11.10.12). ניסיון זה לא צלח, וביום 3.7.14 הורשע הנאשם על פי הודאתו בעבירות המפורטות להלן:

א. אי תשלום פדיון חופשה - עבירה על סעיף 13 ו-28(א)(2) לחוק חופשה שנתית תשי"א - 1951.

ב. אי ניהול פנקס חופשה - עבירה על סעיפים 26 ו-28 לחוק חופשה שנתית.

ג. אי ניהול פנקס שעות עבודה, שעות מנוחה שבועית, שעות נוספות, גמול שעות נוספות וגמול עבודה במנוחה השבועית - עבירה על סעיפים 25 ו-26 לחוק שעות עבודה ומנוחה, תשי"א - 1951.

ד. אי מסירת תלוש שכר לעובד בכתב במועד הקובע - עבירה על סעיף 24(א)(ג) לחוק הגנת השכר

עמוד 1

תשי"ח - 1958.

ה. אי מתן אישור לעובד על תקופת עבודתו - עבירה על סעיף 8(א)(ב) לחוק הודעה מוקדמת לפיטורים ולהתפטרות תשס"א - 2001.

3. ביום 9.9.14 נשמעו טיעוני הצדדים לעונש.

המאשימה מבקשת לגזור על הנאשם קנס בסכום דומה לזה שהוטל עליו בהסדר הטיעון, היינו 30% מהעונש המקסימאלי על כל עבירה ועבירה. סה"כ לשלוש העבירות הנוספות 13,020 ₪.

ב"כ הנאשם טוען כי הנאשם עשה כל שביכולתו כדי לאפשר את המרת ההליך להתראה או לקנס, ואולם מאחר שאין בידיו דו"ח שעות מפורט המהלך לא צלח. הנאשם מדגיש כי העבירה שבגינה הואשם הינה היעדר רישום. על כן לא עלה בידיו להציג מסמכים אלה גם במסגרת הסדר. הנאשם הציג לפני בית הדין אישורים רפואיים המעידים כי מצבו בריאותי הלקוי. כמו כן הוצגה רשימת תיקים התלויים ועומדים נגד הנאשם בלשכת ההוצאה לפועל, והמעידים על מצבו הכלכלי הקשה.

ב"כ הנאשם הדגיש כי כיום עסקו של הנאשם אינו רווחי עוד, ובגילו אין לו אפשרות להתפרנס ממקור אחר, וכי עתה אינו מעסיק עובדים, בנו אינו עובד והוא וילדיו נסמכים על שולחנו.

4. העבירות מושא כתב האישום נעברו בחודש 5/2010. עם זאת מאחר שהכרעת הדין ניתנה בעת האחרונה, חל תיקון 113 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 מיום 10.1.12 (להלן - תיקון 113) בענייננו. בעפ (עליון) 8678/12 מוחמד סעד נגד מדינת ישראל (ניתן ביום 05/08/2013) התווה בית המשפט העליון את האופן שלע פיו יש לגזור את העונש על פי התיקון הנ"ל.

בשלב הראשון - המקדמי, יש לברר האם הנאשם הורשע בכמה עבירות, להבדיל מהרשעה בעבירה יחידה. אם מדובר בכמה עבירות, יש לקבוע האם הן מהוות אירוע אחד או כמה אירועים נפרדים. אם מדובר באירוע אחד, ימשיך בית המשפט 'כרגיל', אל שני השלבים הבאים (קרי, יקבע מתחם ענישה לאירוע כולו ויגזור עונש כולל לכל העבירות הקשורות לאותו אירוע (סעיף 40ג(א) לחוק העונשין)). לעומת זאת, אם נמצא כי מדובר בכמה אירועים, ייקבע עונש הולם לכל אירוע בנפרד, ולאחר מכן יוכל לגזור עונש נפרד לכל אירוע.

בשלב השני ייקבע מתחם ענישה הראוי בהתחשב בעבירה ובנסיבות הקשורות בביצועה; **ובשלב השלישי** ייבחנו הנסיבות שאינן קשורות לעבירה אלא בעיקר לנסיבותיו של הנאשם.

עמוד 2

5. כאמור, הנאשם הורשע על פי הודאתו בחמש עבירות. הצדדים לא התייחסו לשאלה אם מדובר באירוע אחד או בכמה אירועים. באשר לשתי העבירות הראשונות (אי תשלום פדיון חופשה ואי עריכת פנקס חופשה) סבורני כי ניתן לראותן כאירוע אחד שכן מדובר במסכת עבריינית אחת (ע"פ (עליון) 4910/13 **אחמד בני ג'אבר נגד מדינת ישראל** (ניתן ביום 29.10.14): עבירות אלה תלויות זו בזו, ונראה כי אף המאשימה התייחסה אליהן ככאלה.

באשר לשלושת העבירות הנוספות (אי ניהול פנקס שעות עבודה, אי מסירת תלוש שכר, אי מתן אישור לעובד על תקופת עבודתו) - מדובר בעבירות נפרדות, משכך לכל אחת משלושת העבירות יש לגזור את העונש בנפרד.

6. עבירות על חוק חופשה שנתית

חוק חופשה שנתית, התשי"א-1951 קובע כי העונש המרבי לעבירות של אי מתן פדיון חופשה ואי ניהול פנקס חופשה הוא 50 לירות לכל אחת. בהתאם למנגנון ההמרה שבסעיף 61 לחוק העונשין העונש המרבי לעבירות אלה, המהוות אירוע אחד, הוא 14,400 ₪. המאשימה ביקשה להטיל על הנאשם עונש בשיעור של 30% מהעונש המרבי בסך 7200 (ע' 9 ש' 27-28). לטעמי, המאשימה נתפסה לכלל טעות. שכן יש לראות את שתי העבירות ברצף אחד, כאירוע אחד, ולכן על שתיהן יש לגזור עונש בצוותא. מכאן, שבהתאם לטענת המאשימה יש להטיל על הנאשם לכל היותר קנס של 4320 ₪ (30% מתוך 14,400).

7. סעיף 40 לחוק העונשין קובע כיצד יש לקבוע את מתחם הענישה:

"(א) בית המשפט יקבע מתחם עונש הולם למעשה העבירה שביצע הנאשם בהתאם לעיקרון המנחה, ולשם כך יתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה כאמור בסעיף 40ט".

אי תשלום פדיון חופשה ואי ניהול פנקס חופשה הן עבירות שאין להקל בהן ראש. החופשה נועדה לאפשר לעובד להתרענן ולצבור כוחות, ואי ניהול פנקס חופשה עלול לפגוע בזכותו זו או בזכותו לפדות את ימי החופשה שהוא זכאי להם עם סיום תקופת עבודתו.

בענייננו, מדובר באי תשלום עבור 6 ימי חופשה ובעובד שעבד כשנה ו-3 חודשים. במקרים דומים, גזר בית הדין על נאשמים בעבירות אלה קנס בסך 4,320 ₪ (תפ (אזורי ב"ש) 15167-10-10 **מדינת ישראל נגד משהו טוב ל.א.ב. (2004) בע"מ ואח'**, ניתן ביום 16.10.13, תפ (אזורי ב"ש) 6709/07/12 **מדינת ישראל נגד ל.מ. שירותי כח אדם (דרום) בע"מ**, ניתן ביום 4.11.13). אזכיר כי מדובר בשני מעשים הבאים בגדר אירוע אחד. לפיכך, סבורני כי יש להעמיד את מתחם הענישה על 25% עד 40% מהעונש המרבי.

8. אי ניהול פנקס שעות עבודה

העונש המרבי בשל אי ניהול פנקס שעות עבודה בהתאם להוראות חוק שעות עבודה ומנוחה, התשי"א-1951 ובהתאם למנגנון ההמרה הוא 14,400 ₪. כאמור, המאשימה בקשה להטיל על הנאשם 30% מהקנס המרבי.

חוק שעות עבודה ומנוחה נועד להגן על בריאותם של עובדים ולהבטיח תנאי העסקה הוגנים (ראו ע"פ 1003/00 **הנדימן נ' עשה זאת בעצמך נ' מדינת ישראל משרד התמ"ת**, פד"ע לח 626, תפ (אזורי ת"א) 2304/09 **מדינת ישראל - משרד התמ"ת נגד אלטרנטיבה שירותי אבטחה בע"מ**, ניתן ביום 3.7.14). אדגיש כי לא נטען שלא שולמו לעובד גמול שעות נוספות או גמול שעות עבודה ביום מנוחה כדיון. בשים לב לעונשים שנגזרו על עבירות דומות יש לקבוע את מתחם הענישה על סך של 20% עד 40% מהקנס המרבי לעבירה זו.

9. אי מסירת תלוש שכר

בהתאם לסעיף 25(א)(1) לחוק הגנת השכר, התשי"ח-1958, העונש המרבי לעבירה זו הוא קנס בסך של 14,600 ₪. המאשימה ביקשה לגזור על הנאשם עונש בשיעור של 30% מהקנס המרבי. על החשיבות שבמתן תלוש שכר לעובד אין צורך להכביר מילים. עם זאת, על פי עובדות כתב האישום מדובר באי מתן תלוש שכר אחד, עבור חודש 5/2010 (סעיף 6 לכתב האישום). לפיכך, מתחם הענישה בגין עבירה זו נע בין 10% ל- 30% מהקנס המרבי.

10. אי מתן אישור לעובד על תקופת עבודתו

על פי הוראות חוק הודעה מוקדמת לפיטורים ולהתפטרות, התשס"א- 2001 הקנס על עבירה זו הוא

בסך 14,400 ₪. יש להעמיד את הקנס בגין עבירה זו על סך של 10% עד 30% מהקנס המרבי.

11. שיקולים בקביעת העונש

לאחר שנקבע מתחם הענישה לכל עבירה ועבירה, יש לבחון בתוך מתחם הענישה את העונש הראוי, זאת בשים לב לנסיבותיו האישיות של הנאשם:

"40ג(ב) בתוך מתחם העונש ההולם יגזור בית המשפט את העונש המתאים לנאשם, בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה כאמור בסעיף 40יא, ואולם בית המשפט רשאי לחרוג ממתחם העונש ההולם בשל שיקולי שיקום או הגנה על שלום הציבור לפי הוראות סעיפים 40ד ו-40ה".

הנאשם הציג לפני מסמכים המעידים על חובות המסתכמים בכ- 2,000,000 ₪ ומצב עסקו הוא בכי רע. כמו כן מן המסמכים הרפואיים שהוצגו לפני עולה כי הנאשם סובל ממחלות לב. אדגיש כי הנאשם אינו מעסיק עוד עובדים, ובעת שעדיין העסיק השתדל לתקן את הדרוש תיקון (מסמכים שהוגשו במהלך הדיון מיום 9.9.14). לכל זאת יש להוסיף כי הנאשם הודה בעבירות המיוחסות לו וחסך מזמנם של בית הדין והצדדים.

12. בשים לב לכל אלה יושתו על הנאשם הקנסות כמפורט להלן:

- א. בגין אי ניהול פנקס חופשה ואי תשלום פדיון חופשה - קנס בסך 3,600 ₪;
- ב. בגין אי ניהול פנקס שעות עבודה - קנס בסך 3,600 ₪;
- ג. בגין אי מסירת תלוש שכר - קנס בסך 2,190 ₪;
- ד. בגין אי מתן אישור לעובד על מועד תחילת וסיום עבודתו - קנס בסך 1,440 ₪.

סה"כ - 10,830 ₪.

סכום זה ישולם ב-20 תשלום שווים בסך של 541.5 ₪. התשלום הראשון ישולם ביום 15.1.2015, והתשלומים הבאים ב-15 לחודש ב-19 החודשים העוקבים.

בנוסף לאמור לעיל, ובהתאם להוראות סעיף 72 לחוק העונשין, יהא על הנאשם להפקיד בבית הדין עד ליום 15.12.2014 התחייבות להימנע מעבירה כדלקמן:

- א. ההתחייבות תהיה למשך 3 שנים להיום, כלומר תהיה בתוקף עד ליום 15.12.2017.
- ב. ההתחייבות הינה להימנע מלעבור על העבירות המפורטות בסעיף 2 לעיל.
- ג. ההתחייבות הינה על סך 30,000 ₪ לגבי כל עבירה על הסעיף האמור ולגבי כל עובד שלגביו תעבר העבירה.

גזר הדין יישלח לצדדים בדואר רשום.

ניתן היום, ד' כסלו תשע"ד, 26 בנובמבר 2014, בהעדר הצדדים.